

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny
(148)

16. posiedzenie
Komisji Gospodarki Narodowej
w dniu 4 marca 2008 r.

VII kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o transporcie kolejowym (druk senacki nr 68, druki sejmowe nr 178, 187).
2. Rozpatrzenie ustawy o ratyfikacji Umowy o udziale Republiki Bułgarii i Rumunii w Europejskim Obszarze Gospodarczym, podpisanej w Brukseli dnia 25 lipca 2007 r. (druk senacki nr 69, druki sejmowe nr 149, 193).
3. Rozpatrzenie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Chile o współpracy i wzajemnej pomocy w sprawach celnych, podpisanej w Brukseli dnia 28 czerwca 2007 r. (druk senacki nr 66, druki sejmowe nr 148, 177).
4. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o Służbie Celnej (druk senacki nr 74, druki sejmowe nr 207, 236, 236-A).
5. Powołanie Podkomisji „Przyjazne Państwo”.
6. Wybór przewodniczącego podkomisji.

(Początek posiedzenia o godzinie 12 minut 03)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodniczący Tomasz Misiak)

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Witam serdecznie na dzisiejszym posiedzeniu Komisji Gospodarki Narodowej.

Dzisiejszy porządek obrad przedstawia się następująco. W punkcie pierwszym zaplanowaliśmy rozpatrzenie ustawy o ratyfikacji Umowy o udziale Republiki Bułgarii i Rumunii w Europejskim Obszarze Gospodarczym.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Panie Senatorze, proszę już o spokój.

W punkcie drugim jest rozpatrzenie ustawy o ratyfikacji Umowy pomiędzy Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Chile o współpracy i wzajemnej pomocy w sprawach celnych. Punkt trzeci to rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o transporcie kolejowym. W punkcie czwartym mamy rozpatrzenie w trybie pilnym ustawy o zmianie ustawy o Służbie Celnej. W punkcie piątym jest powołanie podkomisji „Przyjazne Państwo”, a w punkcie szóstym wybór przewodniczącego podkomisji.

O godzinie 15.00 odbędzie się kolejne posiedzenie komisji poświęcone pierwszemu czytaniu projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług.

Czy państwo senatorowie zgłaszają jakieś uwagi do porządku obrad?

Proszę bardzo.

Senator Stanisław Kogut:

Ja mam prośbę, żebyśmy w pierwszej kolejności rozpatrzyli ustawę o transporcie, bo wiem, że pan minister ma zaplanowane rozmowy ze związkami zawodowymi. Nie zajmie nam to dużo czasu. W związku z tym zwracam się z prośbą o to, żeby ten punkt został rozpatrzony jako pierwszy.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Rzeczywiście, dwa pierwsze punkty dotyczą ratyfikacji, a do trzeciego punktu przybył już pan minister, serdecznie witamy pana ministra Engelhardta, więc myślę, że mogę się przychylić do takiego wniosku, jeżeli państwo nie macie uwag.

Czy chcieliby państwo coś dodać do porządku obrad? Nie ma zgłoszeń.

Kto z państwa jest za przyjęciem takiego porządku obrad?

Jednogłośnie za. Dziękuję uprzejmie.

Witam również na dzisiejszym posiedzeniu komisji pana ministra Jacka Kapicę z Ministerstwa Infrastruktury. Dzień dobry, witam serdecznie. Witam też pana posła Piechocińskiego, posła sprawozdawcę, oraz wszystkich pozostałych gości.

W takim razie przystępujemy do omówienia punktu trzeciego porządku obrad. Jest to rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o transporcie kolejowym.

Panie Ministrze, przekazuję panu głos.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury
Juliusz Engelhardt:**

Dziękuję bardzo.

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Projekt, nad którym procedujemy, powstał w celu wdrożenia dyrektywy 2007/32 Wspólnoty Europejskiej, która zmieniła załączniki nr VI do dyrektyw w sprawie interoperacyjności transeuropejskiego systemu kolei dużych prędkości i kolei konwencjonalnej. Załączniki te dotyczą procedur weryfikacji dla interoperacyjnych podsystemów kolejowych, a zanim podsystem, na przykład podsystem taboru kolejowego czy podsystem infrastruktury, zostanie oddany do użytku, musi otrzymać certyfikat zgodności z zasadniczymi wymaganiami dotyczącymi interoperacyjności kolei wydany przez jednostkę notyfikowaną. W Polsce taką jednostką jest CNTK, czyli Centrum Naukowo-Techniczne Kolejnictwa. Oczywiście certyfikat wydaje się po przeprowadzeniu oceny zgodności według odpowiednich procedur weryfikacji. Na podstawie certyfikatu producent podsystemu wydaje deklarację zgodności, czyli dokument potwierdzający zgodność podsystemu z zasadniczymi wymaganiami. Dopiero wówczas podsystem może być sprzedawany i użytkowany w całej Unii Europejskiej.

Wdrażana czy implementowana dyrektywa wprowadza na potrzeby producentów możliwość przeprowadzenia wstępnej oceny zgodności na wniosek producenta jeszcze na etapie projektowania i budowy podsystemu. Po przeprowadzeniu wstępnej oceny zgodności jednostka notyfikowana wystawia producentowi pośredni certyfikat zgodności. Producent na podstawie certyfikatu pośredniego ma z kolei prawo sporządzenia pełnej pośredniej deklaracji zgodności podsystemu. Dzięki temu producent może uzyskiwać kontrakty na budowę bądź sprzedaż podsystemu zgodnego z zasadniczymi wymaganiami jeszcze przed jego wyprodukowaniem. Trzeba dodać, że podsystemy te wymagają dużych nakładów finansowych, a więc pewność, że produkowany podsystem jest zgodny z zasadniczymi wymaganiami jest bardzo istotna dla producenta, producentowi łatwiej też będzie uzyskać właściwy certyfikat zgodności dla już wyprodukowanego systemu. Zmiana wobec tego kładzie nacisk na konieczność kontroli podsystemu już na etapie projektowania, w tym badań typu i budowy.

Przejdę teraz do przedstawienia zmian szczegółowych, których jest kilka. Nowelizacja wprowadza zmiany do słowniczka ustawy, do art. 4 – to są nowe pkty 34a i 35a – poprzez dodanie definicji pośredniego certyfikatu zgodności podsystemu oraz definicji pośredniej deklaracji weryfikacji zgodności podsystemu.

Zasadniczą część nowelizacji stanowią zmiany do rozdziału 4a, w szczególności do art. 25 ustawy o transporcie kolejowym. W art. 25a jest jedynie zmiana terminologiczna. Dostosowano tu terminologię w zakresie podsystemów transeuropejskiej sieci kolejowej, wprowadzając określenie „aplikacje telematyczne” zamiast słowa „telematyka”. W art. 25c dodaje się nowy ust. 1a. Jest to odniesienie do możliwości przeprowa-

dzenia oceny wstępnej zgodności podsystemu na wniosek producenta. W art. 25c w nowym ust. 2a nałożono obowiązek kontroli podsystemu na etapach od projektowania do testów końcowych. W art. 25c w nowych ust. 6a, 6b i 6c nałożono obowiązek uwzględnienia pośrednich certyfikatów zgodności podsystemu, jeśli zostały wydane, przy wydawaniu certyfikatu zgodności podsystemu przez jednostkę notyfikowaną. W art. 25c zmieniony został ust. 7. Nałożono tu obowiązek wydania pośredniej deklaracji weryfikacji zgodności podsystemu przez producenta, który otrzymał odpowiedni pośredni certyfikat zgodności po przeprowadzeniu oceny wstępnej zgodności podsystemu.

W art. 25c zmieniono również ust. 10, w którym nałożono obowiązek przechowywania dokumentacji technicznej towarzyszącej deklaracji zgodności oraz udostępnienia jej zainteresowanym organom w danym państwie członkowskim, o czym mówi nowy ust. 11. Nowy ust. 12 wprowadza obowiązek sporządzania dokumentacji technicznej dotyczącej weryfikacji zgodności podsystemu w języku zamawiającego lub w jednym z oficjalnych języków państwa członkowskiego, na terenie którego ma swoją siedzibę podmiot zamawiający lub jego upoważniony przedstawiciel na terytorium Wspólnoty, bądź w języku zaakceptowanym przez ten podmiot. Zapis ten ma na celu uproszczenie wydawania certyfikatów przez notyfikowane jednostki certyfikujące, które wykonują zlecenia dla różnych państw członkowskich, w ich języku bądź w innym języku uzgodnionym przez strony. Wreszcie w art. 25s nałożono obowiązek publikacji przez notyfikowane jednostki informacji o otrzymanych wnioskach o dokonanie oceny zgodności oraz o wydawanych certyfikatach lub odmowach ich wydawania. To tyle, jeżeli chodzi o zmiany.

Może powiem troszeczkę o przebiegu całego procesu. Uwzględniono większość uwag zgłoszonych podczas prowadzonych konsultacji, w szczególności uwag PKP PLK. W pktcie 2b projektu zmiany ustawy o transporcie kolejowym dokonano zmian w celu jednoznacznego ukazania, że pośrednie certyfikaty zgodności podsystemu nie są warunkiem uzyskania certyfikatu zgodności podsystemu. Wyjaśniono też dokładnie procedury dotyczące jednostki notyfikowanej w związku z weryfikacją certyfikatów pośrednich przed wydaniem certyfikatu zgodności. W celu uzyskania jednoznaczności terminologicznej w pktcie 2a projektu zmiany ustawy słowo „kontrola” zamieniono na sformułowanie „ocena zgodności z zasadniczymi wymaganiami dotyczącymi interoperacyjności kolei”. W pktcie 2c projektu zmiany ustawy dokonano zmiany tak, aby wyrażenie „ocena wstępna” dotyczyło tylko podsystemów. W pktcie 2d projektu zmiany ustawy uściślono, że chodzi o dokumentację techniczną. Zastosowano obowiązek przechowywania dokumentacji technicznej przez cały okres eksploatacji, chodzi o całą dokumentację wymienioną w tym artykule, co jest zgodne z duchem dyrektywy. Po spotkaniu komisji prawniczej w dniu 14 grudnia 2007 r. w sprawie projektów rozporządzeń dotyczących interoperacyjności kolei konwencjonalnej i kolei dużych prędkości, wdrażających również dyrektywę 2007/32 Wspólnoty, przeniesiono do niniejszego projektu ustawy z wyżej wymienionych projektów rozporządzeń zapis nakładający obowiązek sporządzania dokumentacji technicznej, dotyczącej weryfikacji zgodności podsystemów w języku zamawiającego lub w jednym z oficjalnych języków państwa członkowskiego, na terenie którego ma swoją siedzibę podmiot zamawiający lub jego upoważniony przedstawiciel, bądź w języku zaakceptowanym przez ten podmiot. Zapis ten ma na celu uproszczenie wydawania certyfikatów przez notyfikowane jednostki

certyfikujące, które wykonują zlecenia dla różnych państw członkowskich, w ich języku bądź w innym języku uzgodnionym przez strony.

To tyle z mojej strony, jeśli chodzi o przedstawienie tego projektu. Projekt ma charakter wybitnie techniczny, jest to problematyka techniczna, dotyczy interoperacyjności w systemie kolei konwencjonalnej i dużych prędkości. Musimy dostosować nasze prawo do ogólnych wymagań i z tego wynika konieczność zmiany ustawy i przeprowadzenia odpowiedniej procedury. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Dziękuję bardzo, Panie Ministrze.

Czy ktoś z państwa senatorów ma jakieś pytania do pana ministra w sprawie tej ustawy?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Senator Kogut chce o coś zapytać.

(Senator Stanisław Kogut: Nie, nie.)

Jeżeli nie ma żadnych pytań, to możemy chyba przejść do... Tak?

(Głos z sali: Biuro Legislacyjne.)

Tak, oczywiście, Biuro Legislacyjne, przepraszam, jeszcze Biuro Legislacyjne. Proszę bardzo.

**Starszy Legislador
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Piotr Magda:**

Dziękuję uprzejmie.

Panowie Przewodniczący! Wysoka Komisjo! Szanowni Państwo!

Ustawa co do zasady nie budzi zastrzeżeń o charakterze legislacyjnym, ale mamy jedną uwagę. Otóż w art. 25c ust. 7 znajduje się błąd o charakterze czysto technicznym, polegający na odesłaniu do art. 25c ust. 1a zamiast do ust. 1a tego samego artykułu. Dziękuję.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Dziękuję uprzejmie.

Czy ma pan jakieś uwagi, Panie Ministrze? Czy przyjmuje pan tę uwagę?

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury
Juliusz Engelhardt:**

Jeżeli jest to błąd techniczny, to oczywiście przyjmujemy tę uwagę, dziękując za wskazanie błędu.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Szanowni Państwo, jeżeli oprócz tej technicznej sprawy nie ma żadnych uwag dodatkowych, to myślę, że... Tak?

Proszę, Biuro Legislacyjne.

**Starszy Legislador
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Piotr Magda:**

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Jeżeli Wysoka Komisja wyraziłaby na to zgodę, to chciałbym poinformować, że na ten element błędu pisarskiego zwróciłem uwagę kierownictwu Biura Legislacyjnego Kancelarii Sejmu, które zobowiązało się do tego, że w przypadku, gdyby Wysoka Komisja, a następnie Senat zamierzały przyjąć ustawę bez poprawek, to błąd ten zostanie skorygowany na etapie przekazywania ustawy do prezydenta. Jestem winien Wysokiej Komisji tę informację. Dziękuję.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Myślę, że w tej sytuacji możemy sobie pozwolić na głosowanie nad ustawą bez poprawek. Niewątpliwie będzie to szybsza procedura.

W związku z tym przystępujemy do głosowania.

Kto z państwa jest za przyjęciem ustawy bez poprawek w obecnym kształcie? (14)

Kto z państwa wstrzymał się od głosu? (2)

Kto jest przeciw? (0)

Jedna osoba wstrzymała się od głosu, tak?

(*Głos z sali:* Dwie osoby.)

Dwie, przepraszam, dwie. Głosów przeciwnych nie było. Dobrze.

Dziękuję uprzejmie. Ustawa została przyjęta.

Panie Ministrze, dziękujemy bardzo za obecność na posiedzeniu komisji.

(*Głos z sali:* Jeszcze sprawozdawca.)

Senatorem sprawozdawcą w tym zakresie może być tylko jeden senator. O, już się uśmiechnął, już widzę radość. Senatorem sprawozdawcą będzie pan senator Kogut.

Szanowni Państwo, przechodzimy do omówienia kolejnego punktu porządku obrad. Jest to rozpatrzenie ustawy o ratyfikacji Umowy o udziale Republiki Bułgarii i Rumunii w Europejskim Obszarze Gospodarczym podpisanej w Brukseli dnia 25 lipca 2007 r.

Kto z państwa reprezentuje ministerstwo?

Proszę bardzo.

**Dyrektor Departamentu Spraw Europejskich
w Ministerstwie Gospodarki
Marek Korowajczyk:**

Marek Korowajczyk, dyrektor Departamentu Spraw Europejskich.

Wysoka Komisjo!

Zgodnie z art. 128 porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym Republika Bułgarii i Rumunia, stając się członkami Unii Europejskiej z dniem 1 stycznia 2007 r., powinny stać się również stronami porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Kraje te z dniem 6 lipca 2006 r. rozpoczęły negocjacje umowy o uczestnictwie Republiki Bułgarii i Rumunii w EOG oraz czterech innych powiązanych z tym umów, to znaczy umowy między Wspólnotą Europejską a Królestwem Norwegii

w sprawie programu współpracy dla gospodarczego i zrównoważonego rozwoju Bułgarii, podobnej umowy w sprawie gospodarczego i zrównoważonego rozwoju Rumunii, protokołu dodatkowego do umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Islandii w następstwie przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej oraz protokołu dodatkowego do umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii w następstwie przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej.

Stronami negocjacji były Komisja Europejska, reprezentująca państwa członkowskie, oraz Republika Bułgarii i Rumunia z jednej strony, a z drugiej strony państwa EFTA, będące stronami EOG, to jest Królestwo Norwegii, Republika Islandii i Księstwo Lichtensteinu. Negocjacje zakończyły się 29 marca 2007 r.

Polska poparła akcesję Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej, czego konsekwencją jest również akceptacja uczestnictwa Republiki Bułgarii i Rumunii w Europejskim Obszarze Gospodarczym. Popierając akcesję tych dwóch krajów do EOG, Polska opiera się zarówno na postanowieniach porozumienia o EOG, iż akcesja do Unii Europejskiej powinna nastąpić jednocześnie z akcesją do EOG, jak i na zasadzie wspólnych korzyści, jakie rozszerzenie EOG przynosi państwom członkowskim, na przykład w kwestii rozszerzenia koncesji unijnych w handlu artykułami rybnymi.

Umowa o udziale Republiki Bułgarii i Rumunii w Europejskim Obszarze Gospodarczym została podpisana w dniu 25 lipca 2007 r. w Brukseli przez upoważnionych przedstawicieli państw członkowskich. Ze strony polskiej umowę podpisał ambasador tytularny Rzeczypospolitej Polskiej przy Unii Europejskiej, pan Jan Tombiński.

Zasadnicza część umowy o udziale Bułgarii i Rumunii w EOG dostosowuje porozumienie o EOG do rozszerzenia Europejskiego Obszaru Gospodarczego zgodnie z traktatem o przystąpieniu Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej. Zmiany mają charakter technicznych adaptacji okresów przejściowych uzgodnionych podczas negocjacji akcesyjnych Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej.

Poza zmianami technicznymi w porozumieniu o udziale Republiki Bułgarii i Rumunii w EOG państwa EFTA/EOG, to znaczy Królestwo Norwegii, Republika Islandii i Księstwo Lichtensteinu, ustanowiły dla tych dwóch krajów Mechanizm Finansowy EOG, z czego 21,5 miliona euro przypadnie Bułgarii, a 50,5 miliona euro Rumunii, oraz Norweski Mechanizm Finansowy, w ramach którego 20 milionów euro zostanie przekazane Bułgarii, a 48 milionów euro Rumunii. W zamian Wspólnota Europejska udzieliła Królestwu Norwegii i Republice Islandii koncesji we wzajemnym handlu towarami rybnymi. Wspólnota Europejska wprowadziła roczne dodatkowe kontyngenty bezcłowe. Jeśli chodzi o import z Norwegii, to jest to 9 milionów t makreli, 1 milion 800 tysięcy t śledzi, dotyczy to także filetów ze śledzi, pozostałych ryb oraz łososiowatych czy krewetek. W przypadku importu z Islandii dotyczy to homarów i filetów z karmazyna.

Negocjacje przedłużyły się i zostały one zakończone, tak jak wspomniałem, w dniu 29 marca 2007 r. W związku z tym dla zagwarantowania właściwej realizacji porozumienia EOG należy zadbać o to, aby umowa o rozszerzeniu EOG jak najszybciej weszła w życie. Z tego powodu przedstawiono propozycję tymczasowego stosowania tej umowy. Analizując treść oświadczeń złożonych w akcie końcowym umowy, należy zwrócić uwagę na fakt, że wszystkie strony zadeklarowały, że nie mają żadnych roszczeń w zakresie rolnictwa i przetworzonych produktów rolnych. Wejście w życie

umowy o uczestnictwie Republiki Bułgarii i Rumunii w EOG nastąpi po wypełnieniu przez wszystkie państwa członkowskie EOG ich wewnętrznych procedur ratyfikacyjnych. Do tego czasu jest ona stosowana tymczasowo.

Skutkiem gospodarczym przedmiotowej umowy jest wzrost kwot bezcłowych na niektóre towary rybne importowane z Republiki Islandii i Królestwa Norwegii. Umożliwi to polskim przetwórcom bezcłowy zakup importowanego z powyższych krajów surowca, w szczególności śledzia, ze względu na duży popyt ze strony polskich przetwórców, i makreli, ponieważ brakuje krajowych połowów, niezbędnych do produkcji przetworów rybnych w Polsce.

Skutkiem finansowym umowy jest pomniejszenie dochodów budżetu ogólnego Unii Europejskiej z tytułu dodatkowego bezcłowego kontyngentu na wybrane artykuły rybne z Republiki Islandii i Królestwa Norwegii. Ogółem wpływy z ceł w związku z dodatkowym bezcłowym kontyngentem, przyjmując średnie wartości na rynku krajowym w 2006 r. według bazy statystycznej handlu zagranicznego, będą niższe o około 5,3 miliona euro, z czego wpływy do budżetu Unii Europejskiej będą niższe o 4 miliony euro, to znaczy o 75% ogólnej kwoty, a o 25%, jeśli chodzi o budżety krajowe państw członkowskich. W celu wyrównania tej utraty dochodów przez budżet Unii Europejskiej państwa członkowskie będą musiały wpłacić dodatkowo środki własne w odpowiednich proporcjach. W odniesieniu do Rzeczypospolitej Polskiej będzie to kwota około 382 tysięcy zł, według przeliczenia kursu NBP z 2006 r. Dodatkowo należy uwzględnić zmniejszenie wpływów do budżetów krajowych państw członkowskich. W celu oszacowania skali zmniejszenia dochodów poszczególnych państw członkowskich proponuje się przyjęcie założenia, że rozkład importu z krajów trzecich na wszystkie kraje członkowskie Unii Europejskiej odpowiada strukturze wpłat z tytułu środka własnego pochodzącego z opłat celnych. W sumie będzie to Polskę kosztowało około 345 tysięcy zł. Ogółem skutki finansowe dla Rzeczypospolitej Polskiej można oszacować na poziomie około 727 tysięcy zł, to znaczy 382 tysiące to będzie wpłata środków własnych do budżetu Unii Europejskiej i 345 tysięcy – strata z tytułu mniejszych wpływów z opłat celnych do budżetu krajowego Rzeczypospolitej Polskiej.

Komisje sejmowe, Komisja Gospodarki oraz Komisja Spraw Zagranicznych, po przeprowadzeniu pierwszego czytania oraz rozpatrzeniu projektu ustawy o ratyfikacji Umowy o udziale Republiki Bułgarii i Rumunii w Europejskim Obszarze Gospodarczym, podpisanej w Brukseli dnia 25 lipca 2007 r., na posiedzeniu w dniu 6 lutego 2008 r. wniosły do Sejmu RP o uchwalenie projektu powyższej ustawy bez poprawek. Komisja Spraw Zagranicznych Senatu RP na posiedzeniu w dniu 27 lutego tego roku również wniosła do Sejmu RP o uchwalenie projektu powyższej ustawy bez poprawek. Dziękuję.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Dziękuję uprzejmie, Panie Dyrektorze.

Czy państwo macie jakieś pytania w tej sprawie?

Proszę bardzo, Panie Senatorze.

Senator Kazimierz Kleina:

Pan dyrektor mówił o pozytywnym wpływie tej umowy na działalność polskich przetwórców ryb, ponieważ nastąpi bezcłowy import śledzia, łososia itd. i w związku

z tym polscy przetwórcy będą mogli dokonywać przerobu po niższych kosztach. Czy to jednak nie przyniesie także negatywnych skutków dla polskich rybaków, którzy łowią śledzia i łososia? W ubiegłym roku import łososia z Norwegii spowodował bardzo wyraźny spadek cen łososia bałtyckiego.

**Dyrektor Departamentu Spraw Europejskich
w Ministerstwie Gospodarki
Marek Korowajczyk:**

My mamy bardzo jasno określone granice tego importu. Import dotyczy nie tylko Polski, ale całej Unii Europejskiej. Są to 2 tysiące t, jeżeli chodzi o łososiowate, i 600 t filetów ze śledzia, więc są to, jak na całą Unię Europejską, niewielkie ilości, dlatego też ryzyko, jeśli chodzi o polskich rybaków, nie jest znowu aż tak duże. Jednocześnie wiemy, że na przykład na rynku cały czas brakuje śledzi dla przetwórców, aby zaspokoić popyt. Pewne ryzyko istnieje, jednak jest ono niewielkie. To tylko odrobinę zwiększa kwoty dotychczas wynegocjowane przez Norwegię z Unią Europejską.

(Senator Kazimierz Kleina: To są dodatkowe kwoty?)

Tak, to są dodatkowe kwoty. Jest część wynegocjowana już wcześniej, a to jest tylko część dodatkowych kwot.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Dziękuję uprzejmie.

Czy są inne pytania? Nie widzę.

Czy Biuro Legislacyjne ma jakieś uwagi w tej kwestii?

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Aldona Figura:**

Panie Przewodniczący, Biuro Legislacyjne nie zgłasza uwag. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Dziękuję uprzejmie.

W takim razie przystępujemy do głosowania.

Kto z państwa jest za przyjęciem tej ustawy w przedstawionej formie? (15)

Dziękuję uprzejmie.

Przechodzimy teraz do omówienia punktu drugiego porządku...

(Głos z sali: Sprawozdawca.)

Przepraszam. Senatorem sprawozdawcą będzie pan senator Kleina, proszę bardzo. Dziękuję.

Przechodzimy do omówienia punktu drugiego porządku obrad. Jest to rozpatrzenie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Chile o współpracy i wzajemnej pomocy w sprawach celnych.

Proszę bardzo, kto z państwa to zaprezentuje? Pan minister, tak?

Proszę uprzejmie.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Z uwagi na rozwijającą się wymianę handlową i potrzebę bliższej współpracy celnej została opracowana Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Chile o współpracy i wzajemnej pomocy w sprawach celnych. Daje ona możliwość skuteczniejszego zwalczania przestępczości celnej oraz wymiany informacji usprawniających obrót towarowy między obu krajami. Umowa była negocjowana od roku 2003. Jej projekt został przedłożony stronie chilijskiej w roku 2005, a umowa została podpisana 28 czerwca 2007 r. w Brukseli przez szefów administracji celnej Polski i Chile.

Dokument przewiduje współpracę i wzajemną pomoc organów celnych, która przede wszystkim ma polegać na wymianie informacji zawodowych między organami celnymi obu państw w celu zapewnienia prawidłowego wymiaru i poboru ceł, podatków oraz innych opłat, współpracy w zakresie stosowania zakazów i ograniczeń importowych i eksportowych oraz właściwego określania wartości celnej, klasyfikacji taryfowej i reguł pochodzenia towarów, wzajemnym dostarczaniu poświadczonych kopii dokumentów zawierających informacje o ujawnionych lub planowanych transakcjach, które naruszają lub mogą naruszać przepisy celne, upoważnieniu funkcjonariuszy celnych do występowania w charakterze biegłego lub świadka w czynnościach wyjaśniających, prowadzonych na wniosek organu drugiej strony, a także współpracy w dziedzinie zwalczania nielegalnego obrotu środkami odurzającymi lub substancjami psychotropowymi.

Umowa ze stroną chilijską o współpracy i wzajemnej pomocy w sprawach celnych będzie zgodna z praktyką stosowaną wobec innych państw, zarówno w Unii Europejskiej, wobec krajów Europy, jak i krajów pozaeuropejskich.

Projekt nie zawiera postanowień zmieniających wewnętrzne ustawodawstwo Rzeczypospolitej ani postanowień sprzecznych z prawem europejskim i w sytuacji rozwijającej się współpracy nie zakłóci legalnej wymiany towarowej między Polską a Chile.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Dziękuję uprzejmie.

Czy ktoś z państwa ma pytania dotyczące tej kwestii?

Czy Biuro Legislacyjne zgłasza jakieś uwagi?

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Aldona Figura:**

Biuro Legislacyjne nie zgłasza uwag. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Dziękuję bardzo.

W takim razie przystępujemy do głosowania nad ustawą.

Kto z państwa jest za przyjęciem ustawy w przedstawionym kształcie? (13)

Dziękuję uprzejmie.

Senator sprawozdawca. Może pan senator Smulewicz? Dziękuję. Pan senator Smulewicz będzie senatorem sprawozdawcą.

Przystępujemy do omówienia kolejnego punktu porządku obrad. Jest to rozpatrzenie w trybie pilnym ustawy o zmianie ustawy o Służbie Celnej.

Proszę, Panie Ministrze.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:

Panie Przewodniczący! Szanowna Komisjo!

Projekt zmiany ustawy o Służbie Celnej zawiera wykreślenie restrykcyjnych przepisów, obligatoryjnie nakazujących kierownikowi urzędu, dyrektorowi izby celnej zwolnienie funkcjonariusza celnego w obliczu postawienia zarzutu, aktu oskarżenia oraz zastosowanie środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania. Tego rodzaju przepisy funkcjonowały od 2003 r. tylko w Służbie Celnej. Praktyka pokazała, że w wielu przypadkach były zbyt restrykcyjne, ponieważ akt oskarżenia się nie utrzymywał, a tymczasowe aresztowanie było środkiem, który w dalszej konsekwencji mógł zostać uznany za zbyt restrykcyjny i sprawa nie broniła się w sądzie. Wykreślenie tych przepisów jest zgodne z polityką rządu i propozycjami rządu w stosunku do Służby Celnej.

Zamiennie zostają wprowadzone przepisy, które dają możliwość fakultatywnego przedłużenia zawieszenia funkcjonariusza celnego w okresie do dwunastu miesięcy w przypadku toczenia się postępowania oraz możliwość przedłużenia zawieszenia. Podobnie jak w innych służbach celnych, w przypadku przedłużenia zawieszenia powyżej dwunastu miesięcy zostawiamy – jest to fakultatywne – możliwość zwolnienia funkcjonariusza celnego w trybie określonym w art. 26 pkt 13. Ustawa wprowadza również ścieżkę powrotu wraz z restytucją uprawnień dla funkcjonariuszy celnych, którzy zostali zwolnieni w trybie art. 25 ust. 1 pkt 8a i 8b.

Ustawa była rozpatrywana przez połączone sejmowe komisje, Komisję Finansów Publicznych i Komisję Administracji i Spraw Wewnętrznych. W toku prac komisji został usunięty ust. 13, ale na posiedzeniu podczas drugiego czytania został on przywrócony. Wnosilibyśmy o uchwalenie tej ustawy w takim kształcie, w jakim została ona przedłożona Senatowi.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Dziękuję uprzejmie.

Kto z państwa senatorów chciałby zabrać głos w tej sprawie?

Proszę bardzo, Panie Senatorze.

Senator Marek Trzcíński:

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

W zmienionym art. 60 ust. 2 ustala się, że po zakończeniu postępowania karnego lub dyscyplinarnego, będącego przyczyną zawieszenia w czynnościach służbowych, funkcjonariusz celny otrzymuje wstrzymaną część uposażenia oraz obligatoryjne podwyżki, jeżeli nie

został skazany prawomocnym wyrokiem sądu lub ukarany karą dyscyplinarną wydalenia ze służby, lub nie zostało wobec niego orzeczone warunkowe umorzenie postępowania karnego.

Moim zdaniem użycie dwa razy spójnika „lub” prowadzi do tego, że wystarczy, że nie dojdzie tylko do jednego z wymienionych w przepisie sposobów zakończenia postępowania karnego czy dyscyplinarnego, a powstaje już przesłanka do otrzymania niewypłaconej części. Zatem może dojść do sytuacji, w której celnik nie zostanie skazany wyrokiem sądu, ale wymierzona mu zostanie kara dyscyplinarna, i wówczas powstaje przesłanka do wypłaty części uposażenia. Moim zdaniem użycie spójnika „lub” jest tu niewłaściwe i dlatego składam wniosek o jego zastąpienie. Część zdania zaczynająca się od słowa „jeżeli” brzmiałaby w następujący sposób: „jeżeli nie został skazany prawomocnym wyrokiem sądu ani ukarany karą dyscyplinarną wydalenia ze służby, ani nie zostało wydane wobec niego orzeczenie o warunkowym umorzeniu postępowania”. Po takiej zmianie byłoby jasne, że jeżeli wystąpi jeden z wymienionych sposobów zakończenia postępowania, to nie zostanie wypłacone odszkodowanie. Myślę, że taka jest intencja projektodawców tej zmiany. To jest pierwsza uwaga.

Druga uwaga dotyczy tego samego ustępu. Niezrozumiałe jest dla mnie to, dlaczego o prawomocności mówi się tylko w przypadku wyroku sądu, podczas gdy kara dyscyplinarna i warunkowe umorzenie postępowania karnego także wymagają uprawomocnienia. Składam wniosek, by słowo „prawomocny” skreślić przed słowem „wyrokiem”, a dopisać je po słowie „po”, czyli na początku zdania, które zaczynało by się wówczas tak: „po prawomocnym zakończeniu postępowania karnego” itd. Wtedy zapis tego ustępu będzie prowadził do tego, że wypłata wynagrodzenia będzie następowała po prawomocnym orzeczeniu, nie tylko po zapadnięciu prawomocnego wyroku sądu, ale również po prawomocnym zakończeniu postępowania karnego oraz postępowania dyscyplinarnego. Dziękuję.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Proszę uprzejmie.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:

Panie Przewodniczący! Panowie Senatorowie!

W przypadku pierwszego wniosku spójnik „lub” jest spójnikiem rozdzielnym. Oczywiście chodziło nam o to, aby w każdym z tych przypadków, w każdym pojedynczym przypadku, a nie łącznie, zawsze wtedy, gdy to nie następuje, była możliwość otrzymania części uposażenia. W związku z tym zamiast „lub” można by było ewentualnie powtórzyć orzeczenie, czyli zapisać: jeżeli nie został skazany, nie został ukarany itd., w ten sposób. Nie mam w tej chwili pewności, nie byłbym taki pewny, czy użycie innego łącznika byłoby czytelne.

Teraz sprawa przeniesienia wyrazu „prawomocny”. Wdaje się, że gdybyśmy to inaczej sformułowali, czyli „po prawomocnym zakończeniu postępowania karnego”... Jednak postępowanie karne w sposób prawomocny może się zakończyć zupełnie inaczej niż w tym przypadku. Tymczasem jasne jest to, że kara dyscyplinarna wydalenia ze służby następuje dopiero po uprawomocnieniu. Nie można funkcjonariusza wydalić ze służby dopóty, dopóki orzeczenie nie jest prawomocne. A jeśli chodzi o wydanie orzeczenia o warunkowym umorzeniu postępowania karnego, to prawdę mówiąc nie wiem, w jakim trybie staje się ono prawomocne, ale chyba w momencie wydania i doręczenia stronom.

Senator Marek Trzcíński:

Przepraszam, ale w razie umorzenia również można stosować środki odwoławcze, w związku z tym dopiero po wyczerpaniu wszystkich środków odwoławczych postępowanie karne zostaje umorzone.

Chciałbym przy okazji skomentować odpowiedź pana ministra w sprawie użycia spójnika „lub”. Znaczenie spójnika „lub” jest jednoznaczne, czyli inne niż intencja, która została tu przedstawiona przez pana ministra.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Czy Biuro Legislacyjne chciałoby zabrać głos w tej sprawie?

Proszę.

**Główny Legislator
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Beata Mandylis:**

Chciałabym wskazać, że w języku prawnym, który stosujemy w ustawach, wyrazy „lub”, „albo”, „i” mają określone znaczenie. W tym wypadku wyraz „lub” wprowadza tak zwaną alternatywę rozłączną, czyli może wystąpić taka sytuacja, że w stosunku do danej osoby wydano wyrok skazujący albo dana osoba została ukarana karą dyscyplinarną, albo ta osoba została jednocześnie skazana w sądzie karnym i dyscyplinarnie wydalona ze służby. Zatem może zaistnieć sytuacja, w której wydano tylko wyrok w postępowaniu karnym albo tylko orzeczenie w postępowaniu dyscyplinarnym, albo wystąpiły obie te sytuacje łącznie. Na tym polega zastosowanie alternatywy rozłącznej, czyli spójnika „lub”. Gdybyśmy użyli tu wyrazu „albo”, to wskazywałoby to tylko na możliwość rozłącznego stosowania, czyli nie obejmowałoby sytuacji, w której dana osoba jest karana w obu postępowaniach. Wydaje się, że jednak użycie słowa „lub” jest tu prawidłowe, dlatego że, tak jak wyjaśniłam, obejmuje wszystkie trzy możliwe sytuacje.

Inaczej wygląda, więcej wątpliwości budzi kwestia prawomocności orzeczenia. Przychyłę się tu do zdania pana wcześniej zabierającego głos, który powiedział, że nie można tu wstawić wyrażenia „po prawomocnym zakończeniu postępowania”, ponieważ prawomocnym zakończeniem postępowania jest również umorzenie postępowania. Gdy stwierdza się niewinność, to nie ma skazania, a umorzenie jest takim orzeczeniem, które niewątpliwie prawomocnie kończy postępowanie, ale nie kończy się ono skazaniem. Chodzi tu o szczególną sytuację. Orzeczenia, które są wydane na końcu, są szczególnymi sytuacjami, w których wypłata nie będzie następowała, chodzi o wypadki, gdy nastąpiło ewidentne stwierdzenie winy i orzeczenie kary.

Nie wiem, musiałabym mieć podany jakiś przepis, jakiś szczególny zapis. Obecne sformułowanie tego przepisu moim zdaniem nie budzi wątpliwości. Jedyna kwestia to wydanie orzeczenia o warunkowym umorzeniu. Nie wiem, chyba żeby dodać tutaj zapis mówiący o tym, że chodzi o wydane orzeczenie o warunkowym umorzeniu postępowania karnego, które się uprawomocniło czy które jest prawomocne, stało się prawomocne. To ewentualnie można by tu dodać. Jeżeli postępowanie karne się zakończyło i zakończyło się wydaniem orzeczenia o warunkowym umorzeniu –

postępowanie karne ma różne etapy, postępowanie odwoławcze również jest etapem postępowania karnego – i jeżeli wydano orzeczenie, to wydaje się naturalne, że orzeczenie powinno być prawomocne. Dla bezpieczeństwa można by było rozważyć dodanie na końcu przepisu sformułowania „które stało się prawomocne”. Dziękuję.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Dziękuję uprzejmie.
Proszę bardzo, Panie Ministrze.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

W związku z takim stanowiskiem wnosilibyśmy jednak o uchwalenie tego zapisu w zaproponowanym kształcie, ze spójnikami „lub”. W praktyce administracji jednoznaczne jest to, że tylko prawomocne tak decyzje, jak i wyroki niosą skutki prawne. Odnosi się to także do postępowania dyscyplinarnego i niewątpliwie tak samo byłoby to czytane w przypadku warunkowego umorzenia postępowania karnego. W związku z tym nie wiem, czy istnieje tu aż takie ryzyko i czy trzeba to uszczegółwić.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Dziękuję uprzejmie.
Proszę bardzo, Panie Senatorze.

Senator Stanisław Jurcewicz:

Panie Przewodniczący! Panie Ministrze! Szanowni Państwo!

Ja mam pytanie w kontekście art. 1 pkt 4 art. 60 ust. 2 oraz art. 2 pkt 2. Czy znana jest liczba spraw, które mogą mieć konsekwencje finansowe? Tam jest o tym mowa. Jeżeli macie państwo taki szacunek, to prosilibyśmy o podanie nam, jakie byłyby to skutki finansowe. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Proszę bardzo, Panie Ministrze.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

W czasie stosowania art. 25 ust. 1 pktów 8a i 8b do 22 lutego 2008 r. zwolnionych zostało ogółem sześciuset czterdziestu czterech funkcjonariuszy, z tego skazanych wyrokiem zostało dziewięćdziesięciu trzech, wobec czterystu dziewięćdziesięciu czterech toczą się postępowania, niewinnionych zostało pięćdziesięciu jeden funkcjonariuszy, a ponowne przyjęcie do służby nastąpiło w sześćdziesięciu jeden przypadkach. Zatem wobec sześćdziesięciu jeden funkcjonariuszy na pewno to nastąpi, nie wiemy jednak, jak zakończą się postępowania w pozostałych sprawach. Jesteśmy na to

przygotowani, to znaczy mamy rezerwę etatową, którą wygospodarujemy w ramach normalnej fluktuacji kadr, i jesteśmy przygotowani na to, że trzeba będzie te osoby przyjąć. Jeżeli przyjęć będzie mniej, to etaty zostaną wykorzystane w inny sposób na granicy. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Dziękuję uprzejmie.

Panie Ministrze, ja mam pytanie dotyczące Straży Granicznej, bo problem nie dotyczy tylko i wyłącznie celników, identyczne rozwiązania obowiązywały strażników granicznych. Czy ta kwestia również jest przedmiotem obrad? Ja wiem, że tym nie zajmuje się państwa ministerstwo, ale ta grupa zawodowa jest jednak w pewnym sensie wspólna.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:

Niewątpliwie jest to podobna grupa zawodowa, ale tylko w ustawie o Służbie Celnej przepisy były tak restrykcyjne. Nakaz zwolnienia funkcjonariusza w przypadku postawienia aktu oskarżenia lub tymczasowego aresztowania obowiązywał tylko w ustawie o Służbie Celnej. Tak jak powiedziałem, w innych ustawach nie było to zapisane. W tej chwili dostosowujemy przepisy do praktyki czy zasad obowiązujących zarówno w Policji, jak i w Straży Granicznej, mając doświadczenie i świadomość jednak zbyt dużej restrykcyjności tych przepisów.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Panie Ministrze, wprowadzie drugie pytanie też nie dotyczy bezpośrednio ustawy, ale mieści się w tematyce, w której się poruszamy. Czy zostały podjęte jakieś kroki dotyczące przeglądu aktualnej sytuacji, jeśli chodzi o liczbę osób aresztowanych? Ja akurat pochodzę, zostałem teraz wybrany z okręgu jeleniogórskiego. Tam problem aresztowań celników i funkcjonariuszy Straży Granicznej przybrał absurdalne rozmiary, w niektórych miejscach aresztowano 90% składu przejścia granicznego, w większości tylko na podstawie pomówień kolegów, których wcześniej aresztowano, było to stosowanie tak zwanych aresztów wydobywczych. Czy poza dokonaniem zmiany prawa podjęliście państwo jakieś kroki, żeby dokładnie przejrzeć te sprawy? Pytam, bo czasami ludzie siedzieli po dziewięć miesięcy, a później byli uniewinniani, a więc tak naprawdę odbywali karę, zanim zostali osądzeni. Zresztą również statystki, o których pan mówi, wskazują na to, że wśród prowadzonych spraw prawie połowa okazuje się, można powiedzieć, sprawami nietrafionymi, a z tego wynika, że krzywdzimy ludzi. Chciałbym wiedzieć, czy zostały podjęte jakieś kroki, żeby dokonać kontroli, rewizji tych postępowań, czy to nie jest przypadkiem granie na tak zwany zwiększony wskaźnik wykrywalności, bo były podnoszone takie zarzuty w mediach, przynajmniej w województwie jeleniogórskim. Czy państwo podejmiecie jakieś działania również w tym zakresie?

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:

Tak, Panie Przewodniczący, w tym przypadku czynności wobec funkcjonariuszy wykonują organy ścigania, czyli prokuratura, a realizują je organy policyjne. My jeste-

śmy w kontakcie z Ministerstwem Sprawiedliwości, ale w tym przypadku organy prokuratury są samodzielne w swych decyzjach i one niewątpliwie również podlegają pewnej ocenie co do skuteczności działań. Ja bym tylko zachęcał do rozmowy, jeżeli jest taka możliwość i zainteresowanie, bo dzisiaj po południu odbędzie się posiedzenie Komisji Praw Człowieka i Praworządności, a niewątpliwie jest to temat pozostający w zakresie zadań tej komisji w relacji z Ministerstwem Sprawiedliwości. Nam trudno reagować w takich przypadkach. My staramy się to monitorować, jeśli jednak pojawiają się przesłanki, to prokurator ma uprawnienie do podejmowania dalszych czynności.

Senator Stanisław Jurcewicz:

Panie Przewodniczący! Panie Ministrze!

Na podstawie tego, o czym mówił pan przewodniczący, chciałbym zapytać o następującą sprawę. Jaki jest procent niepracujących funkcjonariuszy w świetle tego, o czym tu była mowa, postępowań dyscyplinarnych, w stosunku do liczby zatrudnionych?

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:

Absencja wynika z różnych przesłanek. Ja w tej chwili nie jestem w stanie podać panu szczegółowych danych. Absencja tak naprawdę może być absencją chorobową, co jest, można powiedzieć, elementem naturalnym.

Senator Stanisław Jurcewicz:

To rozumiem, ale chodzi mi o te wskazane przypadki, czyli postępowań karnych, dyscyplinarnych i zawiesznień, tak bym to doprecyzował. Dziękuję.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:

W tej chwili nie potrafię panu senatorowi odpowiedzieć na to pytanie. Mogę odpowiedzieć na piśmie albo za kilka chwil, bo potrzebowałbym trochę czasu na uzyskanie tej informacji.

Senator Stanisław Jurcewicz:

Dziękuję bardzo. Nie jest to aż tak istotne, ale dałoby pewien pogląd w ogóle na funkcjonujące kadry, a wiadomo, z jakich przyczyn, prawda? Dziękuję. Jeżeli pan by mógł, byłaby taka możliwość, to poprosiłbym o tę informację na posiedzenie plenarne.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica: Tak, dobrze.)

Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Dziękuję uprzejmie.

Czy są jeszcze jakieś pytania? Nie widzę chętnych.

W takim razie poprosimy Biuro Legislacyjne.

Czy biuro ma jakieś wnioski w tej sprawie?

**Główny Legislator
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Beata Mandyliś:**

Biuro Legislacyjne w swojej opinii przedstawiło cztery uwagi do ustawy. Jest taka ogólna kwestia, można powiedzieć, która pojawiła się przy uchwalaniu tej ustawy, a mianowicie brak przepisów intertemporalnych, czyli przejściowych, rozwiązujących pewne problemy, które zaistniały pod rządami dotychczasowych przepisów, a nowe przepisy regulują to w sposób zupełnie nowy. W tej sytuacji pojawia się pytanie, jak się zachować, jakie będą przyjęte wykładnie stosowania nowych przepisów wobec tych spraw, tych postępowań, które zostały wszczęte, a nie zostały zakończone.

Pierwsza uwaga – przedstawię je w kolejności uchwalanych przepisów – dotyczy art. 23 ust. 3. Stanowi on, że w szczególnie uzasadnionych wypadkach okres zawieszenia w pełnieniu obowiązków służbowych można przedłużyć do czasu zakończenia postępowania karnego. W dotychczasowym przepisie mieliśmy do czynienia z możliwością przedłużenia zawieszenia do dwunastu miesięcy, ale bez zastrzeżenia, że chodzi jedynie o zawieszenie na podstawie trwania postępowania karnego, zatem można było przedłużać okres zawieszenia również na podstawie trwającego postępowania dyscyplinarnego. Obecnie uchwalany przepis wprowadza możliwość przedłużania okresu zawieszenia ponad trzy miesiące tylko w przypadku trwającego postępowania karnego.

Chciałbym się dowiedzieć, ponieważ nie jestem tu praktykiem, czy nie ma spraw dyscyplinarnych, w przypadku których przedłużano okres zawieszenia powyżej trzech miesięcy, a jeżeli są, to w takim razie co będzie się działo z tymi decyzjami, skoro obecny przepis nie przewiduje możliwości wydawania decyzji o zawieszeniu pełnienia obowiązków służbowych powyżej trzech miesięcy z powodu toczącego się postępowania dyscyplinarnego. Dlatego ja nie zaproponowałam przepisu przejściowego w konkretnym brzmieniu, tylko niejako wskazałam problem. Trzeba ustalić, czy z dniem wejścia w życie ustawy wygasają decyzje ustalające ponadtrzymiesięczny okres zawieszenia przedłużony w związku z prowadzeniem postępowania dyscyplinarnego, czy też decyzje o przedłużeniu zawieszenia, wydane na mocy dotychczasowego przepisu art. 23 ust. 3, pozostają w mocy, czyli zawieszenie trwa, mimo że obecny przepis nie przewiduje już takiej możliwości. To powinno zostać rozstrzygnięte, chyba że nie ma przypadków, aby zawieszenie było przedłużone powyżej trzech miesięcy w związku z tym, że toczyło się czy toczy postępowanie dyscyplinarne. To jest jedna kwestia.

Druga kwestia dotyczy nowej przesłanki zwolnienia funkcjonariusza ze służby. Nowa przesłanka, która pojawiła się w art. 26 pkt 13, jest przesłanką fakultatywną, to znaczy ustawa z jednej strony likwiduje dwie podstawy zwalniania funkcjonariuszy, te podstawy obligatoryjne, ale z drugiej strony wprowadza nową, fakultatywną. Chodzi o to, że jeżeli okres zawieszenia trwa dłużej niż dwanaście miesięcy, to funkcjonariusz może być zwolniony ze służby.

O co chodzi? Chodzi o to, że przepis ten został zamieszczony w tej ustawie, a jako uzasadnienie podano analogię do przepisów ustawy o Policji. Jednak ustawa o Policji, przewidując w tym przypadku możliwość zwolnienia, przewiduje również możliwość przywrócenia do służby. Zatem w sytuacji, w której osoba została zwolniona w związku z trwaniem zawieszenia powyżej dwunastu miesięcy, w przypadku

gdy wydano przeciwko tej osobie orzeczenie w postępowaniu karnym, które stwierdziło uniewinnienie, bądź umorzenie postępowania karnego nastąpiło z przyczyn braku stwierdzenia przestępstwa, bądź w wyniku – ja tak tu napisałam – braku ustawowych znamion czynu zabronionego, w sytuacji niepopelnienia przestępstwa funkcjonariusz zwolniony może być przywrócony do służby w Policji. Zatem policjant może być przywrócony do służby, a w tej ustawie nie wprowadza się możliwości przywrócenia do służby. Obawiam się, że może to powodować skargi na to, że przepisy wprowadzają nierówne traktowanie w poszczególnych służbach mundurowych. Jeżeli przewiduje się możliwość zwolnienia, powołując się na analogię z przepisami dotyczącymi policjantów, to powinna być też analogiczna możliwość odwrócenia sytuacji, czyli uniewinniony funkcjonariusz powinien móc wrócić do służby. Na stronie 3 przedstawiona jest propozycja poprawki. Gdyby państwo senatorowie przychyliłi się do opinii Biura Legislacyjnego, to bardzo proszę o rozważenie możliwości wprowadzenia takiej zmiany.

Trzecia poprawka ma charakter czysto redakcyjny, legislacyjny. Zastosowane w ustawie wyrażenie „do dnia wejścia w życie ustawy” proponuję zastąpić wyrazami „przed dniem wejścia w życie ustawy”. Można powiedzieć – tak jest w rozumieniu prawa cywilnego czy w ogóle prawa – że jeżeli używamy zwrotu „do dnia”, do określonego dnia, na przykład do dnia 25 maja, to oznacza, że ten dzień, czyli na przykład 25 maja, jest tym czymś jeszcze objęty. Gdy powiemy, że można wpłacać pieniądze do 25 maja, to oznacza, że 25 maja możemy je jeszcze wpłacić. Tymczasem w tym przepisie chodzi o postępowania, które zostaną wszczęte przed tym dniem, a w dniu wejścia w życie ustawy nie będą już mogły być wszczynane żadne tego typu postępowania, dlatego to wyrażenie powinno brzmieć „przed dniem”, a nie „do dnia”.

Ostatnia uwaga również dotyczy przepisu przejściowego. Mianowicie prosiłabym, żeby państwo senatorowie rozważyli możliwość wprowadzenia przepisu o ustanowieniu obrońcy. Nowa ustawa wprowadza możliwość ustanowienia obrońcy, adwokata, radcy prawnego, ale w ustawie w obecnym brzmieniu nie znajdujemy odpowiedzi na pytanie, co zrobić w przypadku toczących się postępowań dyscyplinarnych, w których obrońca został już ustanowiony i jest funkcjonariuszem. Czy funkcjonariusz, przeciwko któremu toczy się postępowanie dyscyplinarne, będzie mógł zmienić obrońcę i wprowadzić obrońcę zawodowego, prawnika, niezwiązanego służbowo z osobami, które prowadzą postępowanie dyscyplinarne i w nim uczestniczą? Mam na myśli wszystko to, o czym mówił Trybunał Konstytucyjny, czyli dobrodziejstwo posiadania obrońcy spoza służby, obrońcy fachowego, praktyka, adwokata lub radcy prawnego.

W tym przypadku wykładnia może pójść w dwie strony. W związku z tym, że nie ma przepisu, który by to regulował, może się okazać, że zostanie przyjęta wykładnia, powiedziałabym, przyjazna, pozwalająca na zmianę obrońców, ale może być też inna wykładnia, mówiąca o tym, że w postępowaniach, w których obrońca został już ustanowiony, nie można zastosować tego przepisu. Ażeby uniknąć wątpliwości, proponowałabym wprowadzenie przepisu, który jest zawarty w przedłożonej poprawce. Moja propozycja jest taka: przepis art. 70 ust. 1a ustawy wymienionej w art. 1 ma zastosowanie również do postępowań dyscyplinarnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Chodzi o to, aby funkcjonariusze, przeciwko którym toczą się postępowania, również mogli skorzystać z dobrodziejstwa fachowego obrońcy. Dziękuję.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Dziękuję uprzejmie.

Panie Ministrze, proszę o uwagi.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:

Dziękuję bardzo.

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Jeśli chodzi o pierwszą uwagę, dotyczącą okresu trzymiesięcznego zawieszenia, to muszę powiedzieć, że samo zastosowanie zawieszenia w przypadku toczącego się postępowania dyscyplinarnego jest absolutnym wyjątkiem. Zasadą jest to, że postępowanie dyscyplinarne w trakcie jego trwania nie zmienia niejako statusu funkcjonariusza, a zastosowanie zawieszenia jest jednak formą restrykcji, bo jest on zwolniony z pełnienia obowiązków i wypłacana jest połowa wynagrodzenia. Jeżeli nawet są jakiegokolwiek obawy dotyczące postawy funkcjonariusza, to raczej stosuje się jego przeniesienie po to, żeby wykorzystać go w służbie do wykonywania innych czynności. Nie chcielibyśmy rozszerzać możliwości stosowania zawieszenia postępowania powyżej tych trzech miesięcy również z tego powodu, że sądzimy, że jest to środek mobilizujący kierownika urzędu do prowadzenia postępowania dyscyplinarnego w sposób sprawny i szybki. Wprowadzenie przepisów o przedłużeniu zawieszenia powyżej dwunastu miesięcy do czasu zakończenia postępowania karnego też wynika z praktyki prowadzenia postępowań karnych przez organy ścigania, o których pan senator raczył wspomnieć. Na to nie mamy wpływu. Niewątpliwie jednak chcemy dyscyplinować siebie wewnętrznie i trzymać się tego, aby zastosowanie środka w postaci zawieszenia w przypadku toczącego się postępowania dyscyplinarnego było absolutnym wyjątkiem. W związku z tym nie bylibyśmy skłonni do przyjęcia tego wniosku ze względu na dobro służby i funkcjonariuszy, chodzi o to, aby to był naprawdę wyjątek.

Jeśli chodzi o drugą uwagę, drugą poprawkę, to przyznajemy rację. Faktycznie w projekcie ustawy w obecnym kształcie brakuje drogi powrotu funkcjonariuszom celnym, którzy zostali zwolnieni na podstawie art. 26 pkt 13, a zostały umorzono postępowania karne lub zostali uniewinnieni prawomocnymi wyrokami. Przyznajemy rację, powinna istnieć taka możliwość, taka droga i poprawka tego rodzaju powinna zostać przyjęta.

Jeśli chodzi o poprawkę trzecią, redakcyjną, to też się z nią zgadzamy i oczywiście ją przyjmujemy.

W przypadku czwartej poprawki, dotyczącej wyznaczenia obrońcy, ja pragnę wyjaśnić, że od czasu wydania wyroku Trybunału Konstytucyjnego, wskazującego na konieczność rozszerzenia wachlarza obrońców, z których pomocy funkcjonariusz celny może skorzystać, ta przyjazna praktyka już jest realizowana w izbach celnych. Sam byłem dyrektorem Izby Celnej w Szczecinie i dopuściłem obrońcę w postaci adwokata w toczącym się postępowaniu dyscyplinarnym, mimo braku jednoznacznego wskazania w ustawie o Służbie Celnej. Tak jak mówię...

(Przewodniczący Tomasz Misiak: To była pana dobra wola, a nie...)

Może tak być, ale praktyka pokazuje, że jest to stosowane w całej Polsce. Trudno tu mówić o jakiejś restrykcyjności ze strony kierownika urzędu. Postępowanie dyscyplinarne w Służbie Celnej toczy się w trybie postępowania karnego, w związku

z tym obrońcę zawsze można zmienić. Również po wejściu w życie tych przepisów, jeżeli funkcjonariusz będzie chciał zmienić obrońcę, to będzie mógł to zrobić, będzie mógł zmienić obrońcę na innego funkcjonariusza, na adwokata bądź na radcę prawnego. W związku z tym nie wydaje się ani celowe, ani uzasadnione wprowadzenie tego rodzaju poprawki. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Dziękuję uprzejmie.

Czy ktoś z państwa senatorów chciałby jeszcze zabrać głos w tej sprawie?

Proszę bardzo, Panie Senatorze.

Senator Henryk Woźniak:

Panie Przewodniczący, myślę, że nie mamy czasu na to, by rozwijać nowy wątek, ale chciałbym wspomnieć o jednej sprawie, pytając o nią pana ministra. Rozważamy zmiany w kontekście określonej sytuacji politycznej, mówimy o skutkach. Jak wygląda kontrola wewnętrzna w Służbie Celnej i jak wygląda organizacja pracy Służby Celnej z punktu widzenia zapobiegania sytuacjom, o których mówimy? Mam na myśli choćby telewizję przemysłową. Czy ze strony kierownictwa są podejmowane działania, które miałyby doprowadzić do ograniczenia sytuacji, mogących być przedmiotem penalizacji, choćby w ramach regulacji, o których mówimy? Czy nadal będziemy mówić o skutkach, a nie o organizowaniu pracy w taki sposób, by nie zaistniały przyczyny, przesłanki, o których mówimy w kontekście skutków? Dziękuję bardzo.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:

Panie Przewodniczący! Panie Senatorze! Szanowni Państwo!

Funkcjonowanie cyfrowej telewizji dozorowej uzależnione jest od infrastruktury, w której funkcjonuje Służba Celna. Na przejściach granicznych za infrastrukturę odpowiada wojewoda i tam, gdzie przejścia są nowoczesne, telewizja dozorowa funkcjonuje. Przykładami są przejścia w Koroszczynie, w Kuźnicy, pewnie można by ich wymienić więcej. W tej sytuacji osoby nadzorujące zarówno w urzędzie celnym, jak i w izbie celnej mają na to wpływ. Staramy się upowszechniać wprowadzanie tego rodzaju rozwiązań technologicznych również w swoich wewnętrznych oddziałach celnych, aby mieć nadzór nad wykonywaniem czynności służbowych przez funkcjonariuszy celnych. Lokalne systemy nadzoru funkcjonują w dwudziestu pięciu lokalizacjach na wschodniej granicy Polski jako lokalne centra nadzoru i jest jedno centrum, krajowe centrum monitoringu w Ministerstwie Finansów.

Tak jak powiedziałem, oprócz stosowania na granicy będziemy chcieli upowszechniać to również w oddziałach wewnętrznych, a jednym z rozwiązań w ramach pakietu modernizacyjnego, który zaproponujemy parlamentowi jeszcze przed wakacjami, będzie wprowadzenie na wzór innych służb mundurowych, Policji czy Straży Granicznej, takiej służby wewnętrznej, która ma wspomagać organy ścigania w zwalczaniu tego rodzaju zjawisk. Służba Celna w tym zakresie jest upośledzona. Pewne czynności zgodnie z ustawą wykonuje kontrola skarbową, ale niewątpliwie brakuje instytucji wewnątrz służby, która pozyskiwałaby informacje i której łatwiej byłoby funkcjonować wewnątrz, orientować się w sytuacji po to, żeby zwalczać nielegalne działania. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Dziękuję bardzo.

Myślę, że rzeczywiście jest to temat na inną dyskusję. Jeżeli będziemy tym zainteresowani, to pan minister na pewno nas odwiedzi i o wszystkim nam opowie.

Teraz możemy przystąpić do głosowania, chyba że Biuro Legislacyjne ma jeszcze jakieś dodatkowe uwagi.

(Głos z sali: Nie, to wszystko.)

To już wszystko. Dobrze.

W takim razie przechodzimy do głosowania nad poprawkami zaproponowanymi przez Biuro Legislacyjne. Przypomnę, że do poprawek pierwszej i czwartej pan minister odniósł się...

(Senator Stanisław Iwan: Przepraszam, czy ja jeszcze mogę?)

Słuchamy.

Senator Stanisław Iwan:

Ja nie do końca zrozumiałem odpowiedź pana ministra w sprawie pierwszej uwagi dotyczącej art. 23 pkt 3. Czy to znaczy, Panie Ministrze, że nie ma takich przypadków, nie ma ani jednego przypadku przedłużenia tego okresu ponad trzy miesiące i nie trzeba się tym zajmować? Pytam, bo w takim kontekście pani legislator przedstawiała nam tę sprawę, wskazywała, że jeżeli są nawet pojedyncze przypadki, to trzeba przyjąć jakieś rozwiązanie, które by ich dotyczyło. Pan minister odpowiedział ogólnie, że generalnie jest zasada, żeby prowadzić to szybko, sprawnie i nie dłużej niż trzy miesiące. Ja jednak pytam, czy nie ma takich przypadków. Jeżeli są, to będzie problem z aplikacją.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:

W przypadku wprowadzenia tego przepisu w proponowanym przedłożeniu zawieszenie wraz z upływem tego terminu nie będzie mogło być przedłużone. Tak to należy odczytywać. Jeżeli są takie przypadki...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Będzie zawieszony do czasu, do momentu upływu okresu zawieszenia.

(Głos z sali: Który wynosi trzy miesiące.)

Tak, który wynosi trzy miesiące, może wynosić trzy miesiące.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

**Główny Legislator
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Beata Mandylis:**

Przepraszam, że się wtrącam w tym momencie, ale chodzi o coś innego. Chodzi o to, że my się nie odnosimy, ja w ogóle nie odnosiłam się do okresów zawieszenia, które trwają do trzech miesięcy. Chodzi o to, że dotychczasowy przepis dawał prawo na podstawie toczącego się postępowania dyscyplinarnego przedłużania tego okresu powyżej trzy miesiący. Tymczasem teraz nie ma takiej możliwości, zatem obecny

przepis jest bardziej przychylny funkcjonariuszom. Z tego, co rozumiem – i tak tu napisałam – są dwie możliwości, czyli potraktowanie przychylne i nieprzychylne.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Nie, nie, nieprzychylne, czyli takie, gdy okres zawieszenia trwa. Wydano decyzję...

(Głos z sali: Tak nie może być.)

Właśnie może. Chodzi o to, że nie ma przepisu przejściowego, który by to regulował. Jeżeli wydano decyzję o zawieszeniu funkcjonariusza na przykład na osiem miesięcy, okres zawieszenia trwa już cztery miesiące, ustawa wchodzi w życie, a jego czekają kolejne cztery miesiące zawieszenia, podczas których otrzymuje 50% wynagrodzenia i nie wykonuje, nie pełni obowiązków służbowych. Moje pytanie jest takie: w jaki sposób rozstrzygniemy tę kwestię? Czy osoby, w odniesieniu do których została wydana taka decyzja, muszą swoje odcierpieć, czy skrócimy te męki i zawrzemy w ustawie przepis, który stwierdzi, że z dniem wejścia w życie ustawy takie decyzje po prostu wygasają?

(Senator Stanisław Iwan: Teraz ja się wtrączę. Może w ogóle nie ma takich przypadków i nie ma o czym mówić?)

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Proszę bardzo.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Każdorazowe przedłużenie zawieszenia wyznacza okres trzech miesięcy. Do tej pory decyzje o dwóch pierwszych zawieszeniach związanych z przedłużaniem się toczącego się postępowania dyscyplinarnego były podejmowane przez kierownika, następnie przez szefa Służby Celnej. Nie ma takiej praktyki, o jakiej pani powiedziała, że zawiesza się kogoś na przykład na osiem miesięcy, zawsze było to przedłużane o trzy miesiące. W związku z tym jeżeli nawet są takie przypadki, to z chwilą wejścia w życie ustawy nadal mamy do czynienia z okresami trzymiesięcznymi, osoby, których to dotyczy, są zawieszane na okres do trzech miesięcy.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Proszę państwa, zatem rzeczywiście nie ma tu problemu.

Ja tylko przypomnę, że jeżeli chodzi o poprawki Biura Legislacyjnego, to ktoś z państwa senatorów musi je podtrzymać, abyśmy mogli nad nimi głosować.

Czy ktoś z państwa senatorów chce podtrzymać poprawkę pierwszą, o której właśnie dyskutowaliśmy, a teraz moglibyśmy nad nią głosować?

Nie widzę chętnych, w takim razie nie głosujemy nad tą poprawką.

Teraz poprawka druga, którą wsparł również pan minister.

Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki? (14)

Kto jest przeciw? (0)

Kto się wstrzymał od głosu? (2)

Dziękuję bardzo. Jednomyślnie. A nie, przepraszam, niejednomyślnie. Jednak trzeba pytać. Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do głosowania nad poprawką trzecią, To jest poprawka techniczna, też podtrzymana przez ministra.

Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki? (16)

Tym razem jednogłośnie. Dziękuję.

Przed nami poprawka czwarta, o której również dyskutowaliśmy.

Czy ktoś z państwa senatorów chce podtrzymać tę poprawkę? Tutaj mamy sprzeciw pana ministra.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Dobrze. W takim razie przystępujemy do głosowania nad poprawką czwartą. Przypomnę, że w poprawce chodziło o możliwość dokonania zmiany, tak naprawdę, bo to jest poprawka temporalna, zmiany obrońcy na obrońcę spoza służby w trakcie toczącego się postępowania.

Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki? (12)

Kto jest przeciw? (0)

Kto wstrzymał się od głosu? (4)

Dziękuję uprzejmie. Zakończyliśmy głosowanie nad ostatnią poprawką.

Przystępujemy do głosowania nad całością ustawy wraz z poprawkami przyjętymi przez komisję.

Kto z państwa jest za przyjęciem tej ustawy? (16)

Dziękuję uprzejmie.

Proponuję, aby senatorem sprawozdawcą był pan senator Jurcewicz.

Dziękuję uprzejmie, dziękuję bardzo, Panie Ministrze, dziękuję Biuru Legislacyjnemu.

Przechodzimy do pracy nad kolejnym punktem porządku obrad, a jest to powołanie podkomisji „Przyjazne Państwo”.

Pozwolimy jeszcze gościom na opuszczenie sali. Dziękujemy bardzo.

Szanowni Państwo, jak wiecie, w Sejmie funkcjonuje komisja „Przyjazne Państwo”. Jest to komisja, która zajmuje się przede wszystkim sprawami ułatwień i usuwaniem absurdalnych funkcjonujących w gospodarce przepisów, przepisów prowadzących do nadmiernej biurokracji i utrudniających rzeczywistość gospodarczą.

(Rozmowy na sali)

W ramach rozmów z Prezydium Senatu – Panie Senatorze, prosiłbym już o spokój – i w ramach dyskusji na temat powołania nie tyle alternatywnej, ile uzupełniającej komisji „Przyjazne Państwo” w Senacie pan marszałek stwierdził, że najlepszym rozwiązaniem byłoby powołanie podkomisji „Przyjazne Państwo” w ramach komisji, która w głównej mierze zajmuje się sprawami, nad którymi obraduje „Przyjazne Państwo”, czyli sprawami gospodarczymi. Przewiduje się, że blisko 80% problemów rozważanych przez „Przyjazne Państwo” będzie dotyczyło spraw gospodarczych lub tych, którymi zajmuje się nasza komisja. Przypomnę również, że nasza komisja na ostatnim posiedzeniu skierowała oficjalny wniosek do marszałka Senatu w sprawie powołania podkomisji. Ten wniosek został rozpatrzony pozytywnie, w związku z tym możemy przystąpić do powołania podkomisji.

Moja propozycja jest taka, żeby ta komisja z założenia była sprawniejsza i mniej liczna niż Komisja Gospodarki Narodowej. W naszej komisji są dwadzieścia trzy osoby, tak, Pani Basiu? Tak, dwadzieścia trzy osoby. Proponuję, żeby podkomisja „Przyjazne Państwo” liczyła siedem osób. Bardzo byśmy prosili o przygotowanie ewentual-

nych zgłoszeń kandydatów do tej komisji, ale zanim będziemy przyjmować zgłoszenia, oddam głos przedstawicielom Biura Legislacyjnego, żeby krótko przybliżyli nam schemat powołania tej podkomisji oraz jej zakres pracy.

Proszę bardzo.

**Starszy Legislador
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Piotr Magda:**

Dziękuję bardzo.

Panowie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Na wstępie chciałbym powiedzieć, że do projektu uchwały Biuro Legislacyjne, będące jej autorem, uwag nie zgłasza. A teraz chciałbym zwrócić uwagę Wysokiej Komisji na następujące aspekty proceduralne.

Po pierwsze, Wysoka Komisja, określając skład podkomisji „Przyjazne Państwo”, nie może wybrać do składu tej komisji więcej niż dziewięciu senatorów z tego względu, że przedmiotem zgody marszałka Senatu był projekt powołania podkomisji w składzie liczącym nie więcej niż dziewięciu senatorów. Ewentualne zwiększenie liczby senatorów wymagałoby powtórnej zgody marszałka Senatu. Po drugie, po powołaniu podkomisji stałej konieczne jest zarządzenie przerwy po to, aby pan przewodniczący Komisji Gospodarki Narodowej mógł zwołać pierwsze posiedzenie podkomisji w celu wybrania kandydata na przewodniczącego, a następnie, już po przerwie Wysoka Komisja będzie mogła dokonać wyboru przewodniczącego podkomisji. Dziękuję.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Dziękuję uprzejmie.

Wcześniej zgłosiło się kilku senatorów, więc zapytam tylko o potwierdzenie. Aha, od nowa będziemy zgłaszać kandydatów, tak? Dobrze. Proszę państwa, w takim razie proponuję przystąpić do zgłaszania owych siedmiu osób, siedmiu kandydatów.

Kto z państwa zgłasza się do pracy w podkomisji?

Proszę uprzejmie, Panie Senatorze.

Senator Witold Idczak:

Panie Przewodniczący, ja chciałbym zadać pytanie o kwestię rozmów politycznych na poziomie klubów parlamentarnych. Czy zostały przyjęte uzgodnienia w sprawie funkcji przewodniczącego? Pytanie moje bierze się stąd, że generalnie według parytetu przewodniczenie tej komisji należałoby się Prawu i Sprawiedliwości, tak wynikałoby z wyliczeń. Czy pan w tej chwili byłby nam w stanie podać wyniki jakichś uzgodnień pomiędzy przewodniczącymi części senackich, obu klubów parlamentarnych? Dziękuję.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Oczywiście. Jeżeli chodzi o tę sprawę, to jest to komisja nadzwyczajna, a komisje nadzwyczajne – przypomnę, że było tak również w poprzedniej kadencji, przykładem jest komisja „Solidarne Państwo” – nie podlegały parytetom, były to komisje po-

wołane do specjalnych zadań, które wytyczyły sobie partie polityczne w ramach celów głównych. Jednym z głównych celów obecnego rządu jest uporządkowanie spraw biurokratycznych, odbiurokratyzowanie gospodarki, odrzucenie absurdów prawnych, w związku z tym ta kwestia nie podlegała negocjacom z opozycją. Nie zmienia to faktu, że oczywiście serdecznie zapraszamy państwa do współpracy.

Przypomnę tylko, że w komisji „Przyjazne Państwo” w Sejmie przyjęty jest następujący parytet – a chcemy przyjąć taki sam – jest tam pięciu posłów Platformy Obywatelskiej, dwóch posłów PiS i po jednym z pozostałych ugrupowań. Mówiliśmy o dziewięciu osobach, podobnie jak jest to w tamtej komisji, ale ponieważ nie ma u nas przedstawicieli pozostałych ugrupowań, zmniejszyliśmy skład komisji do siedmiu osób. Mamy możliwość wprowadzenia do tej komisji dziewięciu osób i jeżeli z państwa strony zgłosi się trzech senatorów, to wówczas rozszerzymy grono do dziewięciu osób. Najpierw jednak prosiłbym o zgłaszanie senatorów chętnych do pracy w tej komisji. Jeśli chodzi o propozycję kandydata na przewodniczącego, to myślę, że na pierwszym posiedzeniu podkomisji się ona pojawi.

Czy macie państwo jeszcze jakieś pytania?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Jest to podkomisja stała, czyli będzie ona pracowała dokładnie tyle, ile będzie trwała kadencja naszego Senatu. Jeżeli chodzi o zakres zadań, to ja wytłumaczę, na czym będzie polegała praca podkomisji. Praca podkomisji nie będzie polegała na samodzielnym decydowaniu o losie ustaw, w ramach prac podkomisji stwarza się możliwość przygotowywania, wstępnego opracowywania oraz tworzenia takich ustaw do prac w Komisji Gospodarki Narodowej. Jednym słowem, każda sprawa, którą będzie się zajmowała komisja „Przyjazne Państwo”, wraz z rekomendacją komisji oraz wynikami głosowania będzie przedmiotem obrad naszej komisji. Oczywiście niezależnie od tego będziemy się starali, żeby cykl może nie tyle produkcji, ile pracy nad ustawami był w naszej komisji jak najkrótszy, żeby w miarę możliwości dyskusje ograniczały się do minimum, a główna dyskusja odbywała się i główny projekt powstawał na posiedzeniach komisji „Przyjazne Państwo”, dlatego że będzie ona mniejsza, sprawniejsza, będzie miała lepszy dostęp do informacji.

Mówiąc o zadaniach komisji, określamy niejako dwa zakresy. Jeden zakres to praca nad wszystkimi ustawami, które będą przekazywane z sejmowej komisji „Przyjazne Państwo”. Jednocześnie uważamy, że senacka komisja „Przyjazne Państwo” ma również znaczne możliwości tworzenia własnych projektów ustaw. Chcielibyśmy rozdzielić projekty, które mogą powstać, pomiędzy naszą komisję i komisję sejmową, podzielić się zakresem zadań, dlatego że również dysponujemy sprawnym i merytorycznie lepszym, jak uważamy, Biurem Legislacyjnym w Senacie. Będziemy chcieli wykorzystywać nasze Biuro Legislacyjne, samodzielnie tworząc rozwiązania w ramach prac tej komisji. Chcielibyśmy, żeby Senat, oczywiście zgodnie z procedurą, przyjmował inicjatywy ustawodawcze, a nie tylko oczekiwał na prace sejmowe, żeby pokazał możliwość tworzenia ustaw na niwie Senatu jako Izby dobrze do tego merytorycznie przygotowanej. To jest główny cel powołania naszej podkomisji.

Czy są jeszcze jakieś pytania?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Współpraca z komisją pana posła Palikota jest możliwa na bieżąco, rozmawiałem o tym z panem posłem Palikotem. Możliwe są spotkania, zresztą dotyczy to każ-

dego senatora i posła, bo każdy senator i każdy poseł ma prawo wziąć udział w posiedzeniu każdej komisji, oczywiście bez prawa głosu. Pan poseł Palikot serdecznie zaprasza całą naszą komisję, a już na pewno przewodniczącego, do uczestniczenia w posiedzeniach komisji „Przyjazne Państwo” w Sejmie po to, żeby wymiana informacji była stała, żeby odbywała się na bieżąco.

Proszę bardzo.

Senator Stanisław Iwan:

Mam jeszcze takie pytanie. Na początku była również koncepcja utworzenia stałej podkomisji do spraw transportu, infrastruktury itd. Czy ten pomysł już został oddalony?

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Nie może powstać komisja do spraw infrastruktury w postaci podkomisji, ale istnieje zespół zajmujący się infrastrukturą. Ten zespół został powołany przez pana senatora Koguta. Serdecznie zapraszamy do zespołu, tak, Panie Przewodniczący Zespołu?

Senator Stanisław Kogut:

Podkomisja też może powstać, bo to przecież my decydujemy o pewnych sprawach, ale został powołany zespół. Ja się w tej materii faktycznie nie wypowiadam, bo widzę, że już którąś kadencję z rządu spycha się transport na margines. Dla mnie powoływanie tej komisji to jest powoływanie wybitnie polityczne, a nie merytoryczne. Panowie, ja nie chcę się wypowiadać, ja mogę oficjalnie powiedzieć, że na pewno nie wejdę do składu tej komisji, bo uważam, że trzeba pracować merytorycznie, a nie udawać, że coś się robi, a w rzeczywistości nic nie robić.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Proszę uprzejmie, Panie Senatorze.

Senator Stanisław Jurcewicz:

Zdecydowanie nie podzielam opinii pana senatora Koguta w sprawie politycznego wątku. Chyba nie widzi tych problemów, a szkoda, które ma gospodarka w związku z niedobrym...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak myślę, także transport, to w jednym kierunku. Dziękuję bardzo.

Senator Stanisław Kogut:

Cztery lata szybko miną, a po czterech latach może podyskutujemy. No, mniej demagogii, a więcej merytoryki, bo na razie to, Panie Senatorze, przez pana przemawia, i to nie od dziś, wybitna demagogia, wybitna demagogia.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Szanowni Państwo, myślę, że ta dyskusja nie jest potrzebna, bo sprawa nie jest aż tak kontrowersyjna, żeby rozmawiać o demagogii.

Ja powiem w ten sposób. Ze strony Platformy Obywatelskiej na pewno zgłosiły się do pracy w komisji następujące osoby, bo już wcześniej przyjmowałem ustne zgłoszenia od senatorów Platformy. Są to pan senator Kleina, pan senator Trzeciński, pan senator Jurcewicz, Tomasz Misiak, bo osobiście też się zgłosiłem, i pan senator Iwan.

Kto jeszcze z państwa chciałby się zgłosić?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Siedmiu lub dziewięciu, w zależności od tego, ilu będzie chętnych senatorów.

Czy są chętni senatorowie ze strony Prawa i Sprawiedliwości?

(Wypowiedzi w tle nagrania)

To jest państwa wybór. My mimo wszystko zachęcamy, bo prace tej komisji, zresztą tak samo jak w „Przyjaznym Państwie” w Sejmie, będą merytoryczne i naprawdę zależy nam nie na tworzeniu faktów politycznych, lecz na rozwiązywaniu problemów. Jest to podkomisja, która ma się zająć pracą, Panie Senatorze Kogut, chodzi tu o pracę i w tej podkomisji może powstawać wiele rozwiązań.

Mam pytanie do Biura Legislacyjnego. Czy możemy później dobrać pozostałych członków tej podkomisji?

**Główny Legislator
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Piotr Magda:**

Oczywiście, mogą państwo, ale nie zmienia to faktu, że jeżeli...

(Przewodniczący Tomasz Misiak: Do dziewięciu osób.)

Tak, do dziewięciu osób. Nie zmienia to jednak faktu, że jeśli podkomisja zostanie dzisiaj powołana, to pan przewodniczący powinien zwołać jej pierwsze posiedzenie w celu wybrania przewodniczącego.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Oczywiście. Moja propozycja jest taka. Tak jak już powiedziałem, chcemy zachować parytety. Ze strony Platformy zgłaszają się jeszcze dwie osoby, prosiłbym jednak, żeby zgłosiła się jedna, tak aby zostawić trzy miejsca kolegom z Prawa i Sprawiedliwości. Jeżeli się okaże, że w najbliższym czasie te miejsca nie zostaną wypełnione, wówczas będziemy mogli wybrać jeszcze jednego członka komisji z naszej strony. Może poprosiłbym kolegów, którzy wcześniej się nie zgłaszali, aby po prostu poczekali. Wtedy wspólnie razem...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak, wtedy może być dziewięciu członków. Porozmawiamy jeszcze z kolegami z PiS, zachęcając ich do pracy w tej podkomisji, i wtedy razem z senatorami powołalibyśmy dodatkowo osoby z naszej strony. Może tak być?

Z tego, co rozumiem, państwo nie będziecie dzisiaj podejmowali decyzji w sprawie zgłoszenia się do pracy w tej komisji?

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Dobrze.

Na razie zgłosili się tylko senatorowie Platformy. Zgłoszeń jest siedem, ale są to zgłoszenia senatorów Platformy, a z pozostałych państwa na razie nikt się nie zgłasza.

Państwo pozwolicie, sekundkę, ja tylko naradzę się jeszcze z wiceprzewodniczącym.

Szanowni Państwo, pięć minut przerwy technicznej na dokonanie ustaleń.

(Przerwa w obradach)

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Mamy kworum, możemy głosować. Dobrze.

Szanowni Państwo, wracamy do powołania podkomisji.

(Rozmowy na sali)

Panowie Senatorowie, proszę już o ciszę.

W tym momencie mamy zgłoszenia pięciu senatorów. Są to pan senator Trzcіński, pan senator Jurcewicz, pan senator Kleina, pan senator Misiak oraz pan senator Smulewicz. Jest pięć osób, co wystarcza do powołania podkomisji. Kolegom senatorom z PiS zostawiamy oczywiście dwa miejsca i będziemy zachęcać do podjęcia współpracy również w tej dziedzinie.

Czy wyrażacie państwo zgodę na kandydowanie?

(Głosy z sali: Tak.)

Wszyscy wyrażają zgodę.

W takim razie przechodzimy do głosowania.

Kto z państwa jest za powołaniem podkomisji „Przyjazne Państwo” w pięcioosobowym gronie w tym składzie? (9)

Dziękuję.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Nie, na razie jest pięć osób, ale w podkomisji może być do dziewięciu osób. W sumie mamy prawo wybrać dziewięć osób, czyli są jeszcze cztery wakaty i w każdej chwili możemy je uzupełnić, przyłączając...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak, maksymalnie może być dziewięcioosobowa, ale gdyby wybrać trzy osoby, to również stanowiłyby one podkomisję.

Dziękuję uprzejmie.

W takim razie ogłaszam przerwę w posiedzeniu komisji. Proponowałbym, abyśmy nie wychodzili, żeby wszyscy senatorowie pozostali w celu wybrania przewodniczącego podkomisji.

Aha, jeszcze jedna sprawa. Miały zostać wysłane esemesy. Nie wiem, czy już zostały wysłane. Otóż, o godzinie 14.00 kontynuujemy posiedzenie naszej komisji wspólnie z Komisją Ustawodawczą w sali nr 102.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak, tak, już prosiłem biuro o poinformowanie o tym.

(Przerwa w obradach)

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Wracamy do porządku obrad Komisji Gospodarki Narodowej.

Podkomisja w wybranym składzie rekomendowała na przewodniczącego podkomisji „Przyjazne Państwo” pana senatora Kazimierza Kleinę. Prosiłbym o przyjęcie tej rekomendacji.

Niestety, musimy przeprowadzić tajne głosowanie, tak?

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Niestety, musimy przeprowadzić tajne głosowanie, w związku z tym proszę o przygotowanie kart do głosowania. Myślę, że komisja skrutacyjna może pozostać identyczna, żeby już niczego nie komplikować.

(Przerwa w obradach)

Przewodniczący Tomasz Misiak:

W dniu 14 marca jako komisja będziemy mieli przyjemność gościć uczestników konferencji „Komunikacja elektroniczna XXI wieku”. Jest to konferencja organizowana wspólnie z Polską Izbą Telekomunikacji...

(Głos z sali: Informatyki i Telekomunikacji).

Tak, z Polską Izbą Informatyki i Telekomunikacji. Będzie się to odbywało w Senacie.

Proszę państwa, serdecznie państwa zapraszam, a ważna informacja jest taka, że jest to konferencja, której gościem będzie również pani komisarz Reding, komisarz Unii Europejskiej odpowiedzialna za rynek telekomunikacyjny, można powiedzieć, regulator rynku telekomunikacyjnego, osoba wysoka rangą, jeżeli chodzi struktury Unii Europejskiej.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak, Komisja Gospodarki Narodowej również jest organizatorem.

Pani komisarz będzie gościć w Polsce głównie w sprawie numeru 112. Jest to jeden z problemów Polski, który będziemy starali się rozwiązać, przedstawiając na tej konferencji przygotowanie rynku telekomunikacyjnego. Naprawdę warto uczestniczyć w tej konferencji, bo ma ona bardzo ciekawy program. Dodam, że poza panią komisarz Reding przedstawicielami rynku telekomunikacyjnego będą pan prezes Witucki, prezes Telekomunikacji Polskiej, pan prezes Góral, prezes Asseco, czyli największej firmy teleinformatycznej, pan prezes Iszkowski, szef izby telekomunikacyjnej oraz prezes Era GSM, pan Hartmann. Tak że widzicie państwo, że zapowiada się jak najwyższy poziom merytoryczny, goście z najwyższej półki, więc serdecznie zapraszam, bo myślę, że warto wziąć udział w tej konferencji.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Startujemy chyba wcześniej, o godzinie 11.15.

(Głos z sali: Nie, o godzinie 11.45, bo była zmiana.)

Aha, była zmiana. Dobrze.

Do wszystkich państwa zostaną jeszcze rozesłane oficjalne zaproszenia.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak, proszę bardzo.

Senator Stanisław Bisztyga:

Bardzo się cieszę, że pojawił się taki pomysł, i gratuluję. Chciałbym powiedzieć, że wobec faktu, że co jakiś czas pojawiają się głosy o likwidacji Senatu – my oczywiście się nimi nie przejmujemy – taka konferencja jest niezwykle ważna, dlatego że ona pokazuje potrzebę aktywności.

Jeśli mógłbym mieć taki wniosek, to proponowałbym, żebyśmy jako Komisja Gospodarki Narodowej wymyślili – mało mnie interesuje, co zrobią inne komisje, choć też będę je do tego zachęcał – kilka tematów, nad którymi warto popracować. Na pewno znajdzie się kilka spraw, które można tak omówić, a taki nurt konferencyjny jest niezwykle istotny...

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Wychodząc naprzeciw wnioskowi pana senatora, od razu informuję, że 8 kwietnia odbędzie się konferencja organizowana przez Komisję Gospodarki Narodowej zatytułowana „Prawo autorskie na miarę XXI wieku”. Jakoś ten XXI wiek się do nas przykleił. Będzie ona organizowana wspólnie z Polską Izbą Komunikacji Elektronicznej, w której są zgrupowane przede wszystkim bardzo duże sieci telewizyjne i media elektroniczne. Głównym tematem będą zagadnienia związane z prawem autorskim w odniesieniu do dystrybucji programów telewizyjnych, informacyjnych i tym podobnych spraw, więc też zapowiada się dosyć istotna i ciekawa konferencja.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak, będą znani artyści, będzie spora reprezentacja, będą ludzie z branży kultury, również z ZAiKS oraz innych izb zajmujących się pobieraniem opłat za prawa autorskie. Tak że kolejna konferencja za trzy tygodnie.

(Senator Stanisław Bisztyga: Z tego, co rozumiem, można się przygotować i zabrać głos na tej konferencji.)

Oczywiście, przewidziane są dyskusje, przewidziane jest możliwość zadawania pytań prelegentom, tak że...

(Senator Stanisław Bisztyga: I można mieć również pomysł na...)

Panie Senatorze, czekamy na pomysł na konferencję, określenie tematyki i na pewno to przygotujemy.

(Senator Stanisław Bisztyga: Można zgłosić pomysł konferencji i przyczynić się do jej zorganizowania.)

Tak jest.

(Senator Stanisław Bisztyga: A teraz możemy powiedzieć, że kończymy.)

(Głos z sali: Jeszcze oficjalne wyniki głosowania.)

Oficjalne wyniki głosowania w sprawie wyboru pana senatora Kazimierza Kleiny na przewodniczącego podkomisji „Przyjazne Państwo”. Oddano głosów 8, w tym nie było głosów nieważnych. 8 głosów oddano za kandydaturą pana senatora.

Panie Senatorze, gratulujemy wyboru, tym razem już ostatecznie.

(Głos z sali: Z okazji imienin.)

(Głos z sali: Dzisiaj jest Kazimierza.)

Tak? Dzisiaj pan senator ma imieniny? To wszystkiego najlepszego z okazji imienin, a to jest nasz prezent.

Dziękuję uprzejmie.

Czy są jeszcze jakieś inne wnioski? Jeśli nie ma, to przekazuję głos panu senatorowi.

Proszę bardzo.

Senator Kazimierz Kleina:

Bardzo serdecznie dziękuję za zaufanie i za wybór. Deklaruję, że będę lojalnie współpracował z komisją, bo jesteśmy częścią, częścią Komisji Gospodarki Narodowej. Będziemy działali po to, aby budować autorytet i pozycję Komisji Gospodarki Narodowej, a równocześnie realizować program, zakres zadań, które zostały nam powierzone. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Dziękuję uprzejmie.

Zamykam dzisiejsze posiedzenie Komisji Gospodarki Narodowej. Dziękuję serdecznie wszystkim państwu. A na godzinę 14.00 zapraszam na wspólne posiedzenie z Komisją Ustawodawczą.

(Koniec posiedzenia o godzinie 13 minut 51)

Kancelaria Senatu

Opracowanie i publikacja:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk: Biuro Informatyki, Dział Edycji i Poligrafii

Nakład: 5 egz.

ISSN 1643-2851